

кѡ, въниште ферлиха лѣ въ кацата, и ѿ-
 бѣе потрасе се землата, и іависе паки пе-
 рвял голубь над водата ѿ гре, и держа-
 жеше вѣнѣцъ въ оустата ш, въ той са-
 мый час іависе стольцъ Огненный, и ѿ
 гре мѹ стояше пакъ чтийи крѣтъ многѡ
 се бѣтелъ, каквото ѿписахме пе горе. А
 ѿ стѣлъ марина паднаха винките оұзы,
 и излезна ѿ водата ищѣленъ и здрава,
 и славаше вѣга и престѣлъ тѣца, защото
 споредъ желанието си прѣлъ стое крѣшеніе,
 и се просвѣти ѿ негѡ преславиш. Тогда
 прилетѣ и Онал голубица на мучениче-
 ската єй глава, и катѡ держаше над нѣм
 неувадаемыя очи вѣнѣцъ, рече єй со съз-
 гладчайшии гласъ: міръ твой слѣжител-
 нице бѣлъ, и май дѣзвновеніе, и прими
 ѿ десницата вышнаго той небесныя вѣ-
 нѣцъ. И тоба като рече, разпрострѣ кры-